

Đôi Thông Hai Mộ

Đường lên xứ Thượng buổi sơ khai,
Ngàn thông xanh ngắt gió mây bay,
Thung lũng ủ ê màu đất đỏ
Đà Lạt mù sương suốt tháng ngày.

Giữa núi hồ xanh tựa trảng gương,
Như còn văng vẳng tiếng khóc thương,
Của người trinh nữ năm xưa ấy,
Bên nấm mồ hoang rữ bên đường.

Một mối tình xưa được kể rằng:
Chuyện cô giáo Thảo tuổi tròn trăng,
Ngây thơ trong trắng như màu giấy,
Của tuổi mộng mơ bóng chị hằng.

Một buổi chiều xưa bên mái trường,
Đoàn quân đóng lại ở bên đường,
Có người lính trận tên Tâm ấy,
Áo bạc phong trần nhuộm gió sương.

Nhà chàng ở tận Cửu Long Giang,
Vườn tược xum xuê, ruộng chín vàng,
Quê hương khói lửa mùa chinh chiến,
Khoác áo chinh y giữ buôn làng.

Từ ấy rừng thông rộn nắng vàng,
Trong lòng cô giáo buổi xuân sang,
Thương người lính trận phong sương ấy,
Bên dãy đồi thông gió bạt ngàn.

Rời những hoàng hôn, mây tím bay,
Những đêm ngồi dưới ánh trăng đầy,
Lắng nghe đôi nhịp tim thổn thức,
Thấm lạnh sương về trong ngắt ngảy.

Rời tiếng đoàn quân bước dập dờn,
Ngậm ngùi lệ tiễn đến cuối thôn,
Ôm nhau ước hẹn bao dâu bể,
Nguyện giữ lời thề, dạ sắt son

Nào biết rời đây mãi lỡ làng
Mấy mùa thu chết, mấy xuân sang,
Bóng người con gái hao gầy quá,
Bên dãy đồi xưa sắc võ vàng.

Dưới cội thông già ánh trăng tan,
Ngồi bên mà lệ thấm tuôn tràn,
Được tin người lính nghe cha mẹ,
Cưới vợ giàu sang, nữ phụ phàng!

Ôm mối tình đầu, khóc trái ngang,
Trăng về đưa tiễn mảnh hồn hoang,
Đôi thông chôn xác người trinh nữ
Mới chớm vào yêu đã vội tàn.

Được tin nàng mất lúc đông sang,
Người lính ngày xưa đến mộ nàng,
Quy òm đất lạnh than khóc mãi,
Theo mối tình xưa xuống suối vàng

Chôn người lính trẻ cạnh bên nàng,
Bên hồ Than Thở chút khói nhang,
Đôi Thông Hai Mộ ghi chứng tích,
Một mối tình son trót lỡ làng.

Thanh Tâm

Chú Thích:

Chuyện này xảy ra vào thời Đà Lạt còn phiêu thai, được tả lại theo lời thơ. Nghe nói mộ người lính tên Tâm đã bị gia đình cải táng chỗ khác. Bên cạnh Hồ Than Thở giờ chỉ còn mộ cô giáo Thảo và cái mộ giả của anh Tâm.